

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗΝ.

Κύριε Ι. Μ.

Νικημένος ὑπὸ τῶν φιλικῶν σου ἀπαιτήσεων καὶ προφητειῶν περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως τῶν ἀναγνωστῶν ἐνδίδωμι τέλος τῆς δημοσιεύσεως σὺ τὰς δι' ἑαυτὸν μου τέρψιν καὶ ἀπλῶς ἐπὶ μόνῳ τῆ παιζῆν παρὰ τῆς ποτὲ ταύτας στιχογραφικῆς ἀποπειρᾶς. οὐδ' ἔχεις πλέον νὰ μὲ τοξέῃς τὰ καλὰ σου ἐκεῖνα "Σαλαμῆ εἰσαίεις τοῦς Παρθενοῦνας!" καὶ "Ὀσουλῆ εἰς διὰ τοῦς εὐρῶνας!" καὶ τὰ τοιαῦτα.

Σοὶ χαρίζω πάσας τὰς ἐνδεχομένας εὐλογίας τῆς πατρίδος, καὶ πάντας τοὺς κρότους, ὡς λέγεις, καὶ τοὺς ἐπαίνους τῶν φιλομουσῶν! . . . Σοὶ παραχωρῶ δὲ καὶ τὴν εἴσοδον εἰς τὰς πύλας τῆς Ἀθανασίας, ἣν μακρῶς μοι προδεδεικνύεις! . . .

Πρόσχεις ὅμως, ὦ καλὲ μου! δὲν ἀκούουσιν ὅλοι τοὺς μουσίζοντας μὲ τὰ αὐτὰ ἀκουστικά ὄργανα τῆς εὐνοίας, ἀλλ' εἶναι καὶ τινες μεταξὺ τῶν ἀναγνωσκόντων τοσοῦτοι αὐστηροί, οἵτινες, ὅτε τῆς ἡλικίας τῶ ἐμῶν παρατηροῦντες, ὅτε τὴν ἰκανότητα τοῦ γράφοντος πρὸς αὐτὰ τὰ γραφόμενα ἀναλογίζονται, ἀφίνουσι πικρὰς τὸ ἐπ' αὐτοῖς τὸν ἑστὲρ δύνανται ἄλλον ἀγέραστον διὰ τοὺς ἀδυνατωτέτους.

Ὅταν λοιπὸν ὁ παίξας ἐγὼ ἐν ἀπλότῃ παιχθῶ ὑπὸ τῶν καλῶν σου τούτων καὶ οὐχὶ τῶσον διακριτικῶν Κριτικῶν ὅταν ἀναγνώσται ὁ σκόλου πρόσωπον στυφνωδῶν ἐκμυκτηρίσῃ σου τὸ ἄχαρι καὶ χολαῖνον τῆς στιχογραφίας μου, καὶ τ' ἄλλα ταῦτα ἀποθροῦσιν μετὰ περιφρονήσεως ἐκ τῶν χειρῶν νεαροῦ τινος καὶ καμψοῦ φιλολογίσκου υἱοβλαπτομένου ἀπὸ τὴν Θεῶν τῆς Αἰδέσεως κρίσεως τότε σὺ παρελθὼν ἀπολογεῖς ὑπὲρ ποιημάτων, ἃ τινὰ μὲ τῶσον δάξῃς ἀποστῶν ἀπὸ τὰ βῆθη τοῦ κιβωτίου μου ὑμωσιεύεις.

Φοῦ δὲ καὶ μήπως, προϊούσης τῆς ἡλικίας μου καὶ ποιητικῶν τῶν ὀφθαλμῶν μου δυνάμεων, ἐπιβλέπων ποτὲ εἰς τὴν ἥδην ἐξηραμμένον τούτον ἀνιδύσμον τοῦ ἔαυτός μου, ἀνακαλέσω τὴν φίλιαν σου ἡγῶν

“ Σὺν μοι πίνε, συνήθε, συνέρα, συστεφανοφόρει,
“ Σὺν μοι μαινομένῳ μαινέο, σὺν σώφρονι σωφρόνει.”
“ Ἀλκαῖος. παρ' Ἀθην. Δεκανοσ. ΙΕ'. 50.

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

18154